

Економічні науки

УДК 657

Матюха Микола Миколайович

кандидат економічних наук,

доцент кафедри фінансів та бізнес-консалтингу

Київський національний університет технологій та дизайну

Matiukha Mykola

Candidate of Economics Sciences,

Associate Professor of the Department of Finance and Business Consulting

Kyiv National University of Technologies and Design

Деркаченко Юлія Русланівна

магістрантка кафедри фінансів та бізнес-консалтингу

Київського національного університету технологій та дизайну

Derkachenko Yuliia

Master's Student of the Finance and Business Consulting Department

Kyiv National University of Technologies and Design

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗАСАДИ ОБЛІКУ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ НА ПІДПРИЄМСТВІ

ORGANIZATIONAL PRINCIPLES OF ACCOUNTING OF FIXED ASSETS AT THE ENTERPRISE

***Анотація.** Тема є важливою для ефективного управління активами підприємства. Даний напрямок дослідження вивчає організаційні аспекти ведення обліку основних засобів, які є ключовими компонентами балансу та можуть впливати на фінансову стійкість підприємства. Ця тема охоплює питання обліку вартості основних засобів, їх амортизації, оцінки та оновлення. Вона також розглядає методи аналізу для визначення*

ефективності використання основних засобів та виявлення можливих ризиків і невідповідностей.

Ключові слова: основні засоби, активи, амортизація, підприємство, аналіз, ризики.

Summary. The topic is crucial for effective asset management within a company. This research area delves into the organizational aspects of recording, analyzing, and auditing fixed assets, which are key components of the balance sheet and can impact a company's financial stability. This theme encompasses issues related to the valuation, evaluation, and updates of fixed assets. It also explores methods of analysis and auditing to assess the efficiency of fixed asset utilization and identify potential risks and discrepancies.

Key words: fixed assets, assets, depreciation, enterprise, analysis, risks.

Постановка проблеми. На сучасному етапі розвитку підприємств в Україні основні засоби стали невід'ємною складовою їх активів і відіграють ключову роль у забезпеченні виробничих процесів та здійсненні інвестиційних проектів. Однак, відсутність чітких організаційних та методичних засад обліку основних засобів може призвести до численних проблем, таких як неправильний розподіл амортизації, недооцінка або переоцінка вартості активів, неправильне визначення податкових зобов'язань та інші.

Мета статті: розгляд та аналіз організаційних та методичних засад обліку основних засобів на підприємстві в Україні з метою виявлення недоліків та пропозиція рекомендацій щодо їх вдосконалення. Дослідження спрямоване на вдосконалення практики обліку основних засобів, що сприятиме підвищенню точності фінансової звітності підприємства, зменшенню ризиків перед власниками та інвесторами, а також покращенню управлінських рішень на основі надійних даних про стан активів.

Виклад основного матеріалу. Основні засоби є важливою складовою активів підприємства і відіграють ключову роль у його функціонуванні та розвитку. Економічна сутність основних засобів підприємства відображається в їхньому значенні як виробничих і комерційних активів, що мають значний вплив на фінансову стійкість та конкурентоспроможність підприємства. Основні засоби включають в себе будівлі, обладнання, транспортні засоби та інші матеріальні ресурси, які використовуються для виробництва товарів і послуг. Вони є важливими для забезпечення робочих процесів, збереження вартості вироблених продуктів, а також впливають на фінансові показники підприємства через амортизацію, облік і оцінку їхньої вартості [2, с. 106].

Для підприємства основні засоби є не лише засобом виробництва, але і джерелом генерації прибутку. Вони допомагають підприємству виготовляти продукцію, яка продається на ринку, і, отже, є джерелом доходу для компанії. Крім того, вони можуть зберігати та збільшувати свою вартість з часом завдяки процесу амортизації, який знижує їхню балансову вартість, але враховує їхню реальну вартість в процесі експлуатації. Основні засоби також відображають економічну стійкість та сталість підприємства. Вони створюють основу для довгострокової діяльності та розвитку підприємства, що дозволяє йому зберігати стабільність навіть у складних економічних умовах. Таблиця 1 демонструє визначення поняття «основні засоби» від провідних українських науковців.

Таблиця 1

Визначення поняття «основні засоби»

Автор	Визначення
Гречко А. [4]	Основні засоби – це інструменти та обладнання, які активно використовуються в процесі виробництва на протязі тривалого часу і можуть служити протягом багатьох робочих циклів. Вони мають важливу властивість - зберігати свою первісну форму та можуть поступово втрачати свою вартість через фізичний знос і застаріння, переносячи цю втрату вартості на виробництво товарів або послуг, які підприємство виробляє.

Гуцаленко Л. [5]	Основний засіб – це актив, який не призначений для продажу або обміну на короткострокові потреби. Він спроектований і призначений для використання в господарській діяльності підприємства на тривалий термін. Іншими словами, основні засоби – це ті активи, які підприємство планує використовувати у своїй основній бізнес-діяльності для досягнення своїх стратегічних цілей і завдань.
Костюнік О. [7] Поповиченко І. [9] Бутинець Ф. [2]	Основні засоби – це частина майна, яка відіграє роль інструменту праці під час виробництва товарів, виконання робіт або надання послуг. Ці активи призначені для тривалого використання і управління впродовж періоду, що перевищує 12 місяців, або звичайного операційного циклу, якщо він триває довше 12 місяців. Основні засоби грають ключову роль у виробництві та надають засоби для досягнення стратегічних цілей підприємства.

Джерело: розроблено автором на основі даних [2; 4; 5; 7; 9]

Деякі дослідники обмежують сферу використання основних засобів у своїх визначеннях. Наприклад, Й. Завадський вважає, що основні засоби використовуються лише виробничими процесами. Однак це визначення може бути дуже обмеженим, оскільки воно не враховує інші сфери застосування основних засобів. На практиці основні засоби використовуються не лише в процесі виробництва, але і під час постачання товарів, надання послуг, оренди іншим особам та для здійснення адміністративних функцій. Тому важливо розширювати розуміння сутності основних засобів, щоб враховувати всі можливі сфери їх використання. Обмежені визначення можуть призвести до недооцінки важливості цих активів у функціонуванні та розвитку підприємства [1, с. 12].

Важливо враховувати, що правильне управління основними засобами є ключовим елементом успішної економічної стратегії підприємства. Оптимізація використання цих активів, планування їхнього обслуговування та модернізації, а також точний облік та аналіз їхньої вартості можуть покращити фінансову ефективність підприємства та підвищити його конкурентоспроможність на ринку.

Щоб визначити ринкову вартість основних засобів, можна використовувати дані про їх біржову вартість або прайс-листи, якщо такі

дані доступні. Якщо немає відповідних ринкових даних, можна використовувати переоцінену вартість, яка відображає сучасну собівартість придбання активів з врахуванням зносу на дату оцінки. Переоцінена вартість може бути визначена шляхом експертної оцінки, проведеної незалежними фахівцями. Важливо, щоб оцінка основних засобів була об'єктивною та відповідала принципам обачливості та достовірності [3, с. 153].

Економічна сутність основних засобів підприємства полягає в їхньому ключовому значенні для функціонування та розвитку підприємства в умовах господарської діяльності. Основні засоби є важливими матеріальними активами, які визначають ефективність та продуктивність підприємства. Основні аспекти їхньої економічної сутності включають наступне:

1. Засіб праці та виробничий потенціал: Основні засоби є засобами праці, які використовуються для створення продукції, виконання робіт або надання послуг. Вони є ядром виробничого процесу підприємства та дозволяють здійснювати виробничі операції ефективніше та продуктивніше.

2. Збереження та перенос вартості: Основні засоби можуть поступово втрачати свою вартість через знос і старіння. Однак вони також можуть переносити свою вартість на вироблену продукцію чи послуги. Це означає, що вони сприяють покриттю витрат і забезпеченню прибутку підприємства.

3. Постійне використання протягом тривалого періоду: Основні засоби призначені для тривалого використання протягом багатьох років або навіть десятиліть. Це дозволяє підприємству планувати та реалізовувати свої виробничі та бізнес-стратегії на довгостроковій основі.

4. Ресурсозбереження та оптимізація витрат: Ефективне управління основними засобами допомагає підприємствам зберігати ресурси,

оптимізувати виробничі процеси та знижувати загальні витрати. Це може включати в себе підтримку і ремонт обладнання, а також вдосконалення технологічних процесів.

5. Забезпечення конкурентної переваги: Основні засоби можуть допомогти підприємству стати конкурентоспроможними на ринку. Модернізація та оновлення обладнання дозволяють підприємству виготовляти якісну продукцію швидше та ефективніше, що сприяє залученню клієнтів та збільшенню частки ринку.

6. Забезпечення фінансової стабільності: Основні засоби є великими інвестиціями для підприємства, і їхня правильна експлуатація допомагає зберігати та збільшувати вартість активів компанії. Це створює фінансову стабільність та можливість залучення додаткових інвестицій [6, с. 19].

Таким чином, основні засоби підприємства відіграють важливу роль у його функціонуванні та розвитку, забезпечуючи не лише виробничі можливості, але і фінансову стабільність, конкурентну перевагу та збереження вартості активів. Вони є основним рушійним механізмом розвитку та зростання підприємства, допомагаючи забезпечити ефективне виробництво, оптимізацію витрат та здатність конкурувати на ринку.

Важливо враховувати, що правильне управління та облік основних засобів є важливою складовою успіху підприємства. Точне визначення їхньої вартості, ефективна експлуатація та планування заміни або модернізації дозволяють підтримувати стійкий розвиток і забезпечувати довгостроковий успіх. Отже, економічна сутність основних засобів підприємства полягає в їхній центральній ролі у виробництві, збереженні та зростанні вартості активів, забезпеченні конкурентної переваги та здатності досягнення фінансової стабільності. Вони є фундаментальними для бізнесу, що сприяє його стійкому функціонуванню та подальшому розвитку.

Вони є необхідними для виробництва, надання послуг та розвитку підприємства. Основні засоби не лише сприяють створенню продукції та

формуванню прибутку, але і забезпечують фінансову стабільність, конкурентну перевагу та збереження вартості активів. Правильне управління та облік основних засобів є важливою складовою успіху підприємства. Це дозволяє точно визначити їхню вартість, забезпечити ефективну експлуатацію та планувати розвиток. Основні засоби є фундаментальними активами, які допомагають зберігати стійкість та сприяють подальшому росту підприємства [8, с. 173].

Класифікація основних засобів підприємства є важливим інструментом управління активами та бухгалтерського обліку, який дозволяє систематизувати та категоризувати різноманітні матеріальні активи, необхідні для виробництва, надання послуг та розвитку підприємства. Ця класифікація спрощує процеси управління та ведення обліку, а також допомагає приймати стратегічні рішення щодо використання та розвитку активів. Основні засоби підприємства можуть бути різноманітними за призначенням, специфікою та тривалістю корисного використання. Основна класифікація включає наступні категорії:

1. **Машини та обладнання:** Ця категорія включає в себе різноманітну техніку, інструменти та устаткування, які використовуються в процесі виробництва та надання послуг. Це можуть бути верстати, комп'ютери, автомобілі, побутова техніка тощо.

2. **Будівлі та споруди:** Сюди входять будівлі, споруди та інші об'єкти нерухомості, які використовуються для розміщення виробництва, складського простору, офісів та інших потреб підприємства.

3. **Транспортні засоби:** Це включає в себе автотранспорт, водний та повітряний транспорт, який використовується для перевезення товарів та персоналу.

4. **Інші основні засоби:** Сюди входять активи, які не відносяться до вищезазначених категорій, але все одно мають значення для діяльності

підприємства. Це може бути виробничий інвентар, приладдя, меблі, інтелектуальна власність тощо [4, с. 135].

Для ефективного управління кожною категорією основних засобів важливо враховувати їхню специфіку. Наприклад, технічний стан машин та обладнання потребує постійного моніторингу та технічного обслуговування, водночас, нерухомість може вимагати регулярного обслуговування та капітальних вкладень у ремонт та модернізацію. Також важливо враховувати строк корисного використання кожного активу, оскільки це впливає на ведення бухгалтерського обліку та планування фінансових ресурсів.

Класифікація основних засобів підприємства допомагає створити системний підхід до управління активами, забезпечити їхню ефективну експлуатацію та сприяє стратегічному розвитку підприємства. Враховуючи різноманітність активів та їхню роль у виробництві, підприємство може досягти більшої конкурентоспроможності та стабільності на ринку [9, с. 149].

Невиробничі основні засоби підприємства є важливою складовою його активів та можуть включати різноманітні об'єкти, які не призначені для безпосереднього виробництва товарів або надання послуг, але мають своєрідну економічну цінність та важливість для функціонування підприємства. У цей перелік входять:

1. Будівлі і споруди житлово-комунального та культурно-побутового призначення: Це включає в себе будівлі та споруди, які необхідні для забезпечення житлових та культурних потреб працівників та підтримання побутового середовища на підприємстві. Наприклад, це можуть бути службові приміщення, гуртожитки, спортивні майданчики тощо.

2. Транспортні засоби: У цю категорію входять транспортні засоби, які призначені для перевезення працівників або для інших потреб

підприємства, але не є основними засобами виробництва. Це можуть бути службові автомобілі, автобуси, мікроавтобуси та інші транспортні засоби.

3. Обладнання та інструменти: Сюди входить обладнання та інструменти, які використовуються для технічного обслуговування та ремонту основних засобів, а також для проведення різних робіт на підприємстві.

4. Інші основні засоби невиробничого призначення: Ця категорія включає в себе різноманітні матеріальні активи, що не є основними засобами виробництва, але необхідні для обслуговування житлових, комунальних та культурно-побутових потреб населення. Сюди можуть входити меблі, побутова техніка, освітні та медичні заклади, а також інші об'єкти, які забезпечують комфорт та благополуччя співробітників та їх сімей.

За використанням основні засоби поділяються на діючі, недіючі та запасні. Діючі основні засоби використовуються у господарській діяльності підприємства, недіючі – ті, що тимчасово призупинені у зв'язку з консервацією окремих підприємств або цехів, а запасні представляють резерв устаткування, призначеного для заміни об'єктів основних засобів. Для кращого предсталвлення класифікації основних засобів відобразимо їх на рис. 1.

Важливо відзначити, що ця класифікація основних засобів та інших необоротних активів майже ідентична з класифікацією основних засобів, яка включена до НП(С)БО 7 «Основні засоби». Така подібність ґрунтується на важливому аспекті – однорідному обліку цих активів у фінансовій звітності. До цього ж, назви субрахунків, які визначені для обліку основних засобів у синтетичному рахунку 10 «Основні засоби», також співпадають з класифікацією, поданою у вашому запиті. Ця узгодженість обліку основних засобів та інших необоротних активів у фінансовій звітності допомагає забезпечити послідовність і стандартизацію бухгалтерського обліку,

зробити його більш зрозумілим і порівнюваним як для внутрішніх, так і для зовнішніх користувачів фінансової інформації підприємства [10, с. 47].

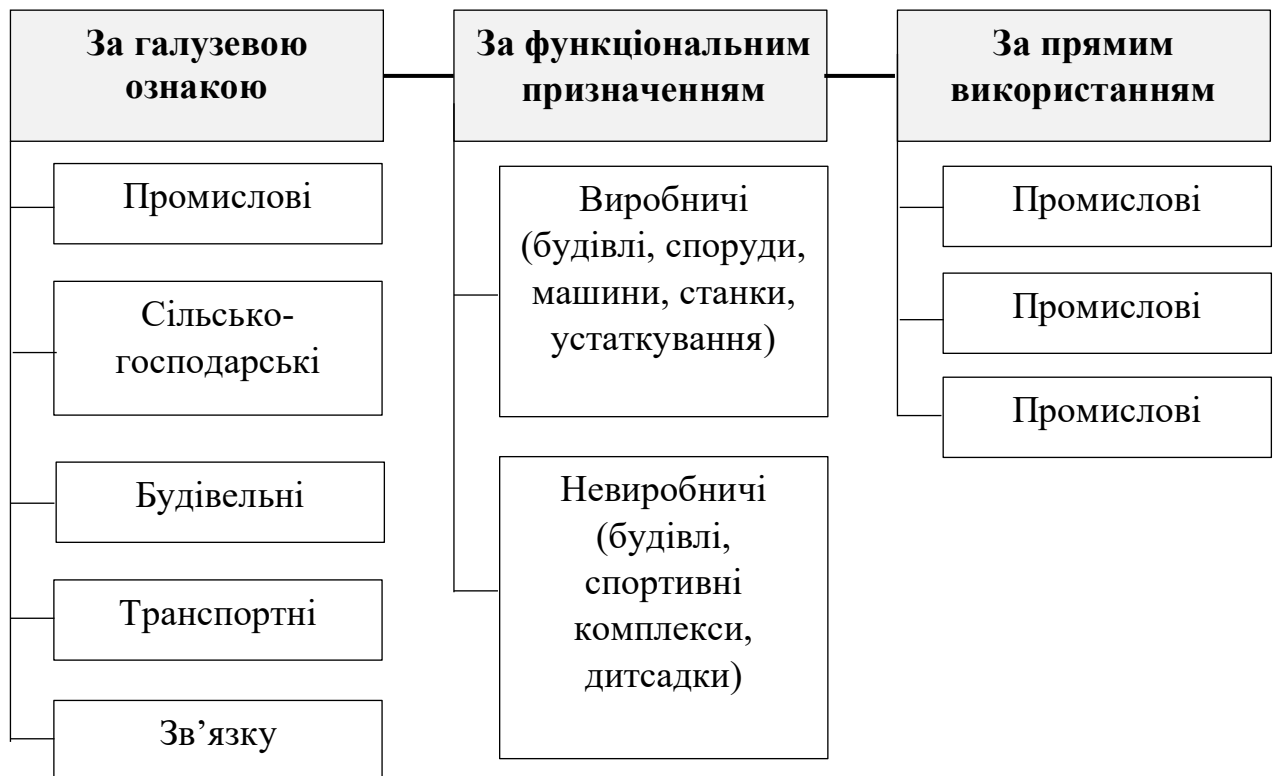

Рис. 1. Класифікація основних засобів за різними ознаками

Джерело: розроблено автором на основі даних [5]

У результаті класифікації основних засобів підприємства можна виділити різні категорії цих активів, що допомагає здійснювати кращий контроль над ними та оптимізувати їхнє використання. У податковому обліку, основні засоби підприємства підрозділяються на групи для зручності подальшого обліку та оподаткування. Ця класифікація допомагає краще оцінювати та категоризувати різні види майна, які використовуються в господарській діяльності.

I. До першої групи належать будівлі, споруди, їхні структурні компоненти та передавальні пристрої, включаючи жилі будинки та їх складові частини, такі як квартири та загальні приміщення, а також вартість капітального поліпшення земельних ділянок.

II. Друга група включає автомобільний транспорт, його складові частини, меблі, побутові електронні, оптичні, та електромеханічні пристрої, конторське (офісне) обладнання, устаткування та інструменти, а також приладдя для них.

III. Третя група охоплює будь-які інші основні засоби, які не підпадають під групи I, II і IV, включаючи технологічне устаткування.

IV. Четверта група включає в себе електронно-обчислювальні машини, інші машини для автоматичного оброблення інформації, програмне забезпечення для них, засоби зчитування та друку інформації, інші інформаційні системи, телефони, мікрофони та рації, вартість яких перевищує вартість малоцінних предметів [6, с. 20].

Балансовий облік основних засобів в групах I проводиться окремо для кожного об'єкта та загально за групою. У групах II, III і IV облік здійснюється на загальну балансову вартість відповідної групи. Така деталізація та систематизація сприяють кращому визначенню оподаткованого майна та облікові його вартості. Облік груп I, II, та III проводиться окремо для кожного об'єкта та загально за групою, в той час як група IV обліковується як єдина сукупність. Така систематизація допомагає визначити оподатковане майно та веде до кращого обліку його балансової вартості.

Важливо відзначити, що правильна класифікація основних засобів у податковому обліку допомагає підприємству зберегти відповідність до податкового законодавства та уникнути можливих податкових ризиків. Крім того, ця система класифікації спрощує процес обліку та аналізу основних засобів, що є важливим аспектом фінансового управління підприємством. Таким чином, правильна і систематизована класифікація сприяє ефективному управлінню основними засобами та забезпечує збалансований підхід до їх оподаткування та обліку.

Основні засоби підприємства можуть бути розділені на виробничі та невиробничі, що враховує різні функціональні призначення цих активів. Також можна виділити діючі, недіючі та запасні основні засоби, що дозволяє краще оцінювати їхнє становище та потенціал використання. Класифікація основних засобів є важливим інструментом управління активами підприємства, який сприяє покращенню фінансової звітності, аналізу ефективності використання ресурсів та прийняттю обґрунтованих стратегічних рішень. Таким чином, правильна класифікація основних засобів допомагає підприємствам досягати своїх цілей та забезпечувати стабільний розвиток в умовах сучасного бізнес-середовища [5, с. 742].

Бухгалтерський облік основних засобів ведеться окремо за кожним об'єктом індивідуально, що дозволяє дотримуватися високої точності та конкретності в обліку цих активів. Проте, у деяких випадках ця індивідуальність може виявитися недостатньою для повного і однозначного класифікування основних засобів за певними критеріями.

На практиці, оскільки не завжди можна вичерпно визначити приналежність основного засобу до певної групи, бухгалтери і фахівці з фінансового обліку можуть використовувати більш докладні інструкції та внутрішні процедури підприємства для вирішення цього питання. Такі процедури можуть включати, наприклад, консультації з керівництвом або фахівцями з технічного обслуговування для визначення призначення та технічних характеристик основного засобу. Законодавство може не надавати конкретних і докладних вказівок щодо класифікації основних засобів, оскільки це завдання може бути дуже специфічним і варіюватися в залежності від конкретного виду діяльності підприємства. Тому внутрішні процедури та інструкції можуть бути корисним інструментом для забезпечення правильного обліку та класифікації основних засобів у фінансовій звітності підприємства [1, с. 15].

Нормативно-правове регулювання операцій з основними засобами на підприємстві є важливою складовою сфери бухгалтерського та фінансового управління. Основні засоби, такі як будівлі, обладнання, транспортні засоби та інші матеріальні активи, є значущими активами, які впливають на фінансовий стан та результати діяльності підприємства. Тому їх облік, оподаткування, амортизація та відображення в фінансовій звітності підприємства підпорядковані визначеним нормам та вимогам законодавства.

Це регулювання має на меті забезпечити якнайбільшу точність та надійність обліку та відображення основних засобів в бухгалтерській та фінансовій звітності, а також забезпечити дотримання податкових та фінансових зобов'язань перед державою. Відповідно до законодавства, підприємства зобов'язані дотримуватися певних правил щодо реєстрації, оцінки, амортизації та відображення основних засобів у своїй бухгалтерській документації. У цьому контексті, детальний аналіз та розгляд нормативно-правових актів, що регулюють операції з основними засобами, є ключовим елементом ефективного фінансового управління та ведення бізнесу в сучасних умовах [2, с. 110].

Нормативно-правове регулювання операцій з основними засобами на підприємстві включає в себе комплекс законів, постанов, інструкцій та норм, які встановлюють правила та порядок обліку, управління, амортизації, оподаткування, технічного обслуговування і реалізації основних засобів. Це важливий аспект в економічній діяльності підприємства, оскільки він впливає на фінансовий стан, облікову звітність і податковий облік.

Нормативно-правове регулювання включає в себе такі аспекти:

1. Бухгалтерський облік: Законодавство визначає правила та принципи обліку основних засобів, включаючи їхню первісну вартість, амортизацію, переоцінку, виведення з обліку і т. д. Це допомагає забезпечити правильне відображення активів у фінансовій звітності.

2. Податкове законодавство: Податкове законодавство встановлює правила оподаткування при придбанні, експлуатації та реалізації основних засобів. Воно також може визначати пільги та знижки, пов'язані з інвестиціями у нові основні засоби.

3. Технічні норми та стандарти: Для певних видів основних засобів і об'єктів існують технічні стандарти і норми щодо їхньої експлуатації, безпеки і технічного обслуговування.

4. Управління активами: Правила та процедури для управління основними засобами, включаючи їх придбання, ремонт, модернізацію, амортизацію і списання.

5. Земельне законодавство: Якщо основні засоби включають земельні ділянки, то діючі норми і закони щодо земель можуть впливати на їхнє володіння та використання.

Враховуючи ці норми та закони, підприємство може забезпечити правильний облік та управління своїми основними засобами, мінімізувати податкове навантаження і зберегти їхню вартість у часі. Також, відповідне дотримання цих норм сприяє підвищенню фінансової стабільності і довіри з боку інвесторів та партнерів [4, с. 142].

Нормативно-правове регулювання операцій з основними засобами є важливим елементом фінансової та економічної стратегії підприємства. Це також впливає на взаємодію з регулюючими органами, такими як податкові служби, органи митного контролю та інші, які можуть перевіряти фінансову діяльність підприємства.

Дотримання норм і стандартів, визначених відповідним законодавством, дозволяє уникнути правопорушень і супроводжується рядом переваг для підприємства. Це включає в себе зменшення ризику адміністративних штрафів та правових позовів, полегшення взаємодії з банками та іншими фінансовими установами при отриманні кредитів та

інвестицій, а також забезпечення достовірності фінансової звітності, що покращує репутацію підприємства на ринку.

Підприємствам слід віддавати належну увагу нормативно-правовому регулюванню операцій з основними засобами та регулярно оновлювати свої знання щодо поточних правил і вимог. Важливо також мати внутрішні процедури та контрольні механізми для забезпечення дотримання цих норм у всіх аспектах діяльності підприємства. Такий підхід допомагає підприємствам забезпечити стабільну та ефективну роботу з основними засобами і досягти своїх стратегічних цілей.

Нормативно-правове регулювання також може включати в себе фіскальні стимули та пільги для підприємств, які інвестують у покращення та розвиток своїх основних засобів, що сприяє стимулюванню інвестицій та інновацій. Такі заходи можуть сприяти модернізації обладнання, підвищенню ефективності виробництва та конкурентоспроможності підприємства на ринку. В цілому, належне відстеження та виконання всіх вимог нормативно-правового регулювання операцій з основними засобами допомагає підприємствам зберігати стабільність та прозорість у фінансовій діяльності, зменшувати ризики та витрати, і, в кінцевому підсумку, досягати більшої успішності в своїй галузі [7, с. 177].

В загальному висновку слід підкреслити, що нормативно-правове регулювання операцій з основними засобами є важливою складовою функціонування підприємств та впливає на їхню діяльність у багатьох аспектах. Воно спрямоване на забезпечення стабільності та порядку в обліку, управлінні та експлуатації основних засобів. Законодавство визначає критерії класифікації основних засобів, вимоги до їх обліку, оцінки та амортизації, а також встановлює відповідальність за порушення норм та правил. Це допомагає уникнути недорозумінь та конфліктів з податковими та контролюючими органами [10, с. 51].

Крім того, нормативно-правове регулювання може надавати пільги та стимули для підприємств, що інвестують у розвиток та модернізацію основних засобів, що сприяє розвитку виробництва та підвищенню ефективності господарювання. У висновку важливо відзначити, що дотримання нормативно-правового регулювання допомагає забезпечити фінансову стабільність та законність операцій підприємств, що є важливим елементом їхнього успішного функціонування на ринку.

Висновки і пропозиції. У висновках до даної наукової статті можна зазначити, що організаційні та методичні засади обліку основних засобів на підприємстві є важливим аспектом ефективного фінансового управління та забезпечення надійності фінансової звітності. Дослідження показало, що існують певні проблеми та недоліки в цій сфері, такі як недостатнє врахування фактичного зносу основних засобів, різноманітні тлумачення нормативних вимог тощо. З цього приводу пропонується ряд заходів для вдосконалення практики обліку основних засобів на підприємствах, серед яких є розробка та впровадження єдиної методичної бази для обліку основних засобів, яка відповідає б усім вимогам законодавства та міжнародних стандартів обліку. Посилення контролю за процесом обліку та амортизації основних засобів з боку внутрішніх аудиторів та фінансових відділів. Забезпечення навчання та підвищення кваліфікації персоналу, що займається обліком основних засобів. Впровадження таких заходів допоможе підприємствам покращити якість фінансового обліку, збільшити надійність фінансової звітності та підвищити довіру стейкхолдерів, що, в свою чергу, сприятиме стабільному розвитку підприємств і підвищенню їх конкурентоспроможності.

Література

1. Агрес О. Економічна ефективність використання основних засобів сільськогосподарських підприємств : автореф. дис. ... канд. екон. Наук

- : спец. 08.00.04 «Економіка та управління підприємствами (за видами економічної діяльності)»; Львівський нац. аграр. ун-т. Львів, 2013. 20 с.
2. Бутинець Ф. Ф., Чижевська Л. В., Герасимчук Н. В. Бухгалтерський управлінський облік : навч. посібн. для студентів спец. 7050106 «Облік і аудит». Житомир : ЖІТІ, 2005. 448 с.
 3. Горбачова Л.В., Іонін Є.Є. Облік основних засобів: вітчизняний та зарубіжний досвід. *Вісник студентського наукового товариства ДонНУ імені Василя Стуса*. 2018. Том 1, № 10. С. 153-157
 4. Гречко А.В. Гармонізація вітчизняної системи бухгалтерського обліку основних засобів з міжнародними стандартами в умовах посилення Євроінтеграційних процесів. *Сучасні проблеми економіки і підприємництва*. 2018. С. 135-141.
 5. Гуцаленко Л. В., Гловюк А. С., Ковальчук І. В. Організація обліку та аудиту основних засобів. *Економіка і суспільство*. Мукачево, 2017. Вип. 8. С. 741-747.
 6. Бакум А.О., Кононова І.В. Особливості обліку та аудиту основних засобів згідно з міжнародними стандартами. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія міжнародні економічні відносини та світове господарство*. 2016. Вип. 6, ч. 2. С. 19-23.
 7. Костюнік О. В., Наконечна А. А. Економічний зміст та класифікація основних засобів. *Науковий вісник Херсонського державного університету. Економічні науки*. Харків, 2016. Вип. 21. С. 177-180.
 8. Мулик Т. О., Цуркан А. О. Інформаційно-організаційні засади аналізу основних засобів в управлінні реальними інвестиціями. *Науковий вісник Херсонського державного університету*. 2018. Вип. 29, ч. 2. С. 173- 177.

9. Поповиченко І. В., Спідідонова К. О., Загустіна А. Є. Основні напрями підвищення ефективності використання основних фондів в сучасних умовах господарювання. *Економічний простір*. 2019. № 145. С. 149-159.
10. Стригуль Л.С. Шляхи удосконалення організації обліку і аудиту основних засобів на підприємстві. *Вісник Нац. техн. ун-ту «ХП»*. Харків : НТУ «ХП», 2014. № 32 (1075). С. 47-50.